ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ปัญหาที่เนื่องจากขาและผลทางคลินิกที่เกิดจากการ แก้ปัญหาของเภสัชกรในผู้ป่วยนอกโรคต้อหิน

ชื่อผู้เขียน

นางสาวรัชคา โตอนันต์

ปริญญา

เกสัชศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาเกสัชกรรมคลินิก)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รศ.ศักดิ์ชัย อับญคุณ ประธานกรรมการ ผศ.พญ.คร.เกษรา พัฒนพิฑูรย์ กรรมการ

บทกัตย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาความชุก ประเภท และระดับความรุนแรงของปัญหา ที่เนื่องจากยา รวมถึงผลทางคลินิกของการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในผู้ป่วยโรคต้อหิน โดย ทำการศึกษาในผู้ป่วยโรคต้อหินจำนวน 80 ราย ที่เข้ารับการรักษาในคลินิกผู้ป่วยนอกโรคต้อหินโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ระหว่างเดือนสิงหาคม 2546 ถึงเดือนพฤษภาคม 2547 ในการสืบค้นและแก้ไขปัญหาจะใช้วิธีการให้บริบาลทางเภสัชกรรมผู้ป่วยนอก และการจำแนกประเภทปัญหาที่เนื่องจากยาได้คัดแปลงมาจาก The American Society of Health System Pharmacists (ASHP)

ผลการคำเนินงานสามารถติดตามการใช้ยาในผู้ป่วยจำนวน 80 ราย จากการติดตามผู้ป่วยใน ครั้งที่ 1 พบความชุกการเกิดปัญหาที่เนื่องจากยาในผู้ป่วยจำนวน 59 ราย (ร้อยละ 73.75) และพบ จำนวนปัญหาทั้งหมด 116 ปัญหา ปัญหาเฉลี่ยในผู้ป่วยแต่ละรายเท่ากับ 1.96 ปัญหา ประเภทของ ปัญหาที่เนื่องจากยาที่พบมากที่สุดคือ ความรู้ของผู้ป่วยในการรักษาด้วยยา ซึ่งพบจำนวน 41 ปัญหา (ร้อยละ 35) โดยผู้ป่วยจะขาดความรู้ในเรื่องของเทคนิคการใช้ยาหยอดตาที่ถูกวิธีมากที่สุด คือพบ จำนวน 34 ปัญหา (ร้อยละ 82.93) ไม่พบปัจจัยใดๆในด้านของเพศ อายุ อาชีพ รายได้ ระดับ การศึกษา สิทธิการรักษา จำนวนโรคที่เป็น และจำนวนขนานยาที่ผู้ป่วยใช้ ที่มีความสัมพันธ์ต่อการ เกิดปัญหาที่เนื่องจากยา สำหรับระดับความรุนแรงของปัญหา พบความรุนแรงระดับ 1 มากที่สุด

กล่าวคือจากการติดตามผู้ป่วยในครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบรวม 89 ปัญหา ส่วนปัญหาที่มีระดับความ รุนแรงมากที่สุดที่พบในการวิจัยครั้งนี้คือ ความรุนแรงระดับ 4 ซึ่งพบจำนวน 4 ปัญหา ซึ่งเป็น ปัญหาจากการแพ้ยาหรือไม่สามารถทนต่อยาได้ และอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา

จากการประเมินผลการแก้ไขปัญหาที่เนื่องจากยาในการติคตามผู้ป่วยครั้งที่ 2 พบว่าจำนวน ผู้ป่วยที่เกิดปัญหาที่เนื่องจากยา จำนวนปัญหาที่เนื่องจากยา รวมทั้งระดับความดันลูกตาเฉลี่ยลคลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p < 0.05) นอกจากนี้จำนวนควงตาที่มีความคันลูกตาอยู่ในเป้าหมายที่ ต้องการมิได้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p = 0.281)

การวิจัยนี้สรุปได้ว่าการสืบค้นและแก้ไขปัญหาที่เนื่องจากยาในผู้ป่วยนอกโรคต้อหินโดย ใช้กระบวนการบริบาลทางเภสัชกรรมสามารถลดปัญหาที่เนื่องจากยาได้ และผลจากการแก้ไข ปัญหาจะทำให้ความคันลูกตาเฉลี่ยลคลง และทำให้ผู้ป่วยสามารถใช้ยาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved Thesis Title

Drug-Related Problems and Clinical Outcomes of Pharmacist's

Intervention in Glaucoma Outpatients

Author

Ms. Rachada To-a-nan

Degree

Master of Pharmacy (Clinical Pharmacy)

Thesis Advisory Committee Assoc. Prof. Sakchai Ausayakhun Chairperson Asst. Prof. Dr. Kesara Patanapitoon Member

ABSTRACT

This study had the objectives on seeking for the prevalence, categories and severity of drug related problems (DRP) and studying clinical outcomes after solving the problem in glaucomatous patients. The study was conducted in glaucoma outpatient clinic at Maharaj Nakorn Chiang Mai Hospital during August 2003 - May 2004. The pharmaceutical care process was used as intervention to identify and manage patients' drug related problems. From the total followed up patients were studied and 59 patients were detected having drug related problems (73.75%). There were 116 DRP from these patients and the average DRP per case was 1.96. The most common DRP was patients' knowledge of drug therapy (41 problems or 35%). The main lacking of knowledge of these patients was knowledge of right technique for applying the eye drop and the important adverse drug reaction of using drugs. No according factors were related with DRP phenomenon; sex, age, education level, income, right of health care, numbers of patients' disease and number of patients' medicines used. The most frequent of problem severity level found was level 1 (89 problems from the first and the second visit). The most severe problems were in severity level 4 which found 4 problems from drug allergy or intolerance and adverse drug reactions.

The evaluation of problem solving was found that from intervention by patient counseling could decrease the number of DRP patient and the number of DRP include the mean intraocular pressure that decrease statistically significant (p<0.05) as well as the mean knowledge score that increased statically significant (p<0.001) after pharmacist provided knowledge of drug disease and life styles. In contrast, number of eyes those reached target intraocular pressure were increased none significantly.

The conclusion of the study is that the DRP solving by pharmaceutical care process can reduce and prevent drug related problems occurred in glaucomatous patients and can reduce mean intraocular pressure.